

ע"ב ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף (ו)
 [ה:]
 ע"ב מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף ב'
 ע"ב ד' מ"י ס"ג ע"ש
 ס"ג סעיף א'
 ע"ב ד' מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף ג'
 פ"ה מ"י ס"ג א"ר
 ע"ש ס"ג סעיף ד'
 פ"ה מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף א'
 פ"ה מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף ב'
 פ"ה מ"י ס"ג א"ר
 ע"ש ס"ג סעיף ד'
 פ"ה מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף א'
 פ"ה מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף ב'
 פ"ה מ"י ס"ג א"ר
 ע"ש ס"ג סעיף ד'
 פ"ה מ"י ס"ג מהלכות
 ק"ש הלכה י"א סמך
 ע"ש י"ח ע"ש א"ר
 סימן כ"ט סעיף א'

אימא כבועה שלא כנגד ראשו שהרי צריכה ללעיל נמי חני
 תחת מראשו ולא פריך מיניה משום דמניין לפרושי שלא כנגד
 ראשו ואומר (ו) הרב ד"ל מאי איריא כבועה אפילו שלא כבועה נמי
 אלא ש"מ דמייירי אפילו כנגד ראשו
 ומ"מ קשיא לישינ דמייירי באשמו
 עמו דבעיה כלי בתוך כלי וז"ל:
שנים שהיו ישינים במטה. והא"ת
 והלא רואה ערות עצמו וי"ל
 שיוציא ראשו לחוץ וה"ל ודאי לכו
 רואה את הערוה וי"ל דקסבר לכו
 רואה את הערוה מותר אי נמי חוץ
 כנגדו כנגד לכו :

והתניא היה יסן במטה ובני
 ביתו וכו'. פ"י רש"י
 אשמו בכלל ביתו ולא נהירא חדא
 דלא אשכחן אשמו *דמקריא בני
 ביתו ועוד לפירושו הול"ל והא
 קמי כחן כיון דלצריכה ללעיל
 קאי אכל מדקלמר והתניא משמע
 דצריכה אחרת היא ולאומר ה"ר
 יוסף דגרסינן היה יסן במטה ואשמו
 ישנה בלדו לא יחזיר פניו ויקרא א"ל
 היתה טלית מפסקת בינו לבניה :

ומשמע
 לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש א"ל היתה טלית מפסקת ביניהם ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 יסן במטה (ו) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"ל היתה טליתו
 מפסקת ביניהם אלא מאי אית לך למימר אשמו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן ז' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת ז"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי שדים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי חתם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 נהרות וכתוב *תגל ערותך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 שנא' *שערך כעדר העזים : אמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו חייו *דורשי חמורות אמרו *והיו חיין
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחא בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעטש ורק
 ומבמשמש

כל לנמורינהו מפי עדיף (ה) והיכא מנח לכו
 אמר ר' ירמיה *בין בר לכסת שלא כנגד
 ראשו והא תני רבי חייא מניחן בכבוע
 תחת מראשותיו דמפיק ליה למורשא
 דכבוע לבר *בר קפרא צייר להו בכילתא
 ומפיק למורשהו לבר רב שישא בריה
 דרב אידי ימנח להו אישרשיפא ופרים סודרא
 עלוייהו אמר רב המנונא בריה דרב יוסף
 זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דרבא ואמר
 לי זיל אייתי לי תפילין ואשכחתינהו בין
 בר לכסת שלא כנגד ראשו והוה ידענא
 [ג]דיום טבילה הוה ולאגמורן *הלכה למעשה
 הוא דעבד בעי מיניה רב יוסף בריה דרב
 נחניא מרב יהודה שנים שישנים במטה אחת
 מהו שוה יחזיר פניו ויקרא ק"ש וזה יחזיר
 פניו ויקרא ק"ש א"ל הכי אמר שמואל
 ואפילו אשמו עמו מתקוף לה רב יוסף אשמו
 ולא מיבעיא אחר יאדרבה *אשמו כגופו יאחר

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש א"ל היתה טלית מפסקת ביניהם ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 יסן במטה (ו) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"ל היתה טליתו
 מפסקת ביניהם אלא מאי אית לך למימר אשמו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן ז' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת ז"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי שדים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי חתם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 נהרות וכתוב *תגל ערותך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 שנא' *שערך כעדר העזים : אמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו חייו *דורשי חמורות אמרו *והיו חיין
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחא בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעטש ורק
 ומבמשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש א"ל היתה טלית מפסקת ביניהם ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 יסן במטה (ו) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"ל היתה טליתו
 מפסקת ביניהם אלא מאי אית לך למימר אשמו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן ז' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת ז"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי שדים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי חתם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 נהרות וכתוב *תגל ערותך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 שנא' *שערך כעדר העזים : אמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו חייו *דורשי חמורות אמרו *והיו חיין
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחא בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעטש ורק
 ומבמשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש א"ל היתה טלית מפסקת ביניהם ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 יסן במטה (ו) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"ל היתה טליתו
 מפסקת ביניהם אלא מאי אית לך למימר אשמו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן ז' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת ז"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי שדים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי חתם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 נהרות וכתוב *תגל ערותך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 שנא' *שערך כעדר העזים : אמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו חייו *דורשי חמורות אמרו *והיו חיין
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחא בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעטש ורק
 ומבמשמש

לאו כגופו מיתבי שנים שישנים במטה אחת זה מחזיר פניו וקורא וזה מחזיר
 פניו וקורא ותניא אחריתי הישן במטה ובניו ובני ביתו בצדו הרי זה
 לא יקרא ק"ש א"ל היתה טלית מפסקת ביניהם ואם היו בניו ובני
 ביתו קמנים מותר בשלמא לרב יוסף לא קשיא הא באשתו הא באחד
 אלא לשמואל קשיא אמר לך שמואל לרב יוסף מי גיחא והתניא היה
 יסן במטה (ו) ובניו ובני ביתו במטה לא יקרא ק"ש א"ל היתה טליתו
 מפסקת ביניהם אלא מאי אית לך למימר אשמו לרב יוסף תנאי היא
 לדידי נמי תנאי היא : אמר מר זה מחזיר פניו וקורא ק"ש והא איכא
 עגבות מסייע ליה לרב הונא דא"ר הונא עגבות אין בהם משום ערוה
 לימא מסייע ליה לרב הונא *האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה
 מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע אבל לא האיש תרגמה רב נחמן בר
 יצחק כגון שהיו פניה מוחות בקרקע : אמר מר 'אם היו בניו ובני ביתו
 קמנים מותר ועד כמה אמר רב חסדא תינוקת בת שלש שנים ויום אחד
 ותינוק בן ז' שנים ויום אחד איכא דאמרי "תינוקת בת ז"א שנה ויום
 אחד ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד *אידי ואידי עד כדי שדים
 נכונו ושערך צמח א"ל רב כהנא לרב אשי חתם אמר רבא אע"ג דתיובתא
 דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל הכא מאי אמר ליה *אמו כולדה בחדא
 מחתא מחתניהו אלא היכא דאיתמר איתמר והיכא דלא איתמר לא
 איתמר א"ל רב מרי לרב פפא שער יוצא בבגדו מהו קרא עליה שער
 שער : א"ר יצחק טפח באשה ערוה למאי אילימא לאסתכלי בה והא
 *א"ר שישת למה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר
 לך *כל המסתכל באצבע קמנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף *אלא
 באשתו ולק"ש אמר רב חסדא שוק באשה ערוה שנאמר *גלי שוק עברי
 נהרות וכתוב *תגל ערותך וגם תראה חרפתך *אמר שמואל *קול באשה
 ערוה שנא' *כי קולך ערב ומראך נאווה אמר רב ששת *שער באשה ערוה
 שנא' *שערך כעדר העזים : אמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו
 מיתבי *התולה תפיליו יתלו לו חייו *דורשי חמורות אמרו *והיו חיין
 תלואים לך מנגד זה התולה תפיליו לא קשיא הא ברצועה הא בקציצה
 ואיבעית אימא לא שנא רצועה ולא שנא קציצה אסור וכי תלה רבי
 *בכיסתא תלה אי הכי מאי למימרא מהו דתימא תיבעי הגחא בספר תורה
 קמ"ל : ואמר ר' חנינא אני ראיתי את רבי *שגיהק ופיהק ונתעטש ורק
 ומבמשמש

מן העכברים ומן הגנבים טפי עדיף להו מצינו: **כבועה**. הוא הכיס
 שלהם: **למורשא דכבועה**. שהתפילין נכרין בצליטתן בקצה הכיס והוא
 כמורשא: **לייר להו בכילתא**. ביריעה הפרוסה סביבו מטחו קשרין:
ומפיק למורשהו לבר. צליטת הקשר תורה אור

שהתפילין צולטין מן היריעה היה
 הופך ללד החוץ ולא ללד המטה :
אשרשיפא. ספסל: **יום טבילה הוה**.
 יום שטבלה אשמו דהוה ליה ליל
 תשמיש והיינו כשמואל דאמר אפילו
 אשמו עמו: **ולאגמורן הלכה למעשה**.
 מה שזני להביאם לו לא עשה אלא
 ללמדני הלכה לשנות מעשה כשמואל:
ואפילו אשמו עמו. (ד) שיחזיר פניו
 דכל זמן שהן פונים פנים כנגד פנים
 פשיטא ליה דאסור דאיכא הרעור
 נגיעת ערוה על ידי אברי תשמיש :
אשמו כגופו. ורגיל בה וליכא הרעור
 כולי האי: **בשלמא לרב יוסף**. דאמר
 אשמו הוא דשריא אבל אחר לא מתקן
 להו למתניתא הא באשמו הא באחר
 והא דקמי בני ביתו אינו אשמו: **היה**
יסן במטה ובני ביתו. ואשמו בכלל
 ביתו: **לדידי נמי**. בין אשמו בין אחר
 פלוגתא דהני תנאי היא: **הא איכא**
עגבות. דנגעי אהרדי: **וקולא חלסה**
ערומה. ואף על פי שערוס אסור
 לכרך אשה יושבת מותרת שביטתה
 פניה שלמטה מכוסים בקרקע: **אכל**
לא האיש. מפני שהביט והגיד
 צולטין וגרמין ואף על פי שמגולות
 עגבותי' והיינו סייעתא: **כגון שהיו**
פנים מוחות. דצוקות ומכוסות
 בקרקע מוחות משמע לשון שיעיות
 מוח חלק שאינה צולטת אפלטירש"א
 בלעז: **בהם של וכן משע**. שהוא זמן
 שהן צולטין לכלל ביאה: **בהם י"א וכן**
י"ב. זמן שהן צולטין לכלל שערות
 ושדיהן נכונים שמעם ואילך צולטין
 לכלל [ביאה] שאדם מחאזה לכן :
הסם אמר רבא. גבי תפילין תחת
 מראשותיו דקאמר שמואל אפי'
 אשמו עמו הלכה כשמואל: **הכא**
 גבי שנים שהם ישינים דקא שרי
 שמואל באשמו עמו מאי : **מהא**
מחסינא. באריגה אחת *ארגתם :
י"א שערך כנגדו. שנקב בגדו כנגד
 זקן התחתון וי"א מן השער נקב
 מהו מי הוי ערוה לקרות ק"ש כנגדו
 או לא: **שער שער**. כלומר מה
 צדק: **לאסתכלי בה**. אם אשתו
 איש היא: **בשעתין שפנים**. כוונתו
 דפוס של בית הרחם שהיו עושין
 לבטותיהן וטוקצין בתלי בית הרחם
 כדרך שנקבין את האזנים ותוחבין
 אותן כדי שלא יזדקקו להן זכרים :
עם תכשיטין שבתן. אלעדה ולמיד
 הן הביאו אותן על כפרת הרעור
 עזירה שנסתכלו צבטות מדין: **לאשמו**
ולק"ש. אם טפח מגולה בה לא
 יקרא ק"ש כנגד: **שוק**. *באשת
 איש: **ערסו**. להסתכל וכן באשמו
 לק"ש: **גלי שוק**. וכתוב בתריה תגל
 ביתך יתלו חייו: **דורשי רשומות**.
 שהתורה חייו של אדם (ה) ורמז לך הכתוב שיתלו חייו: **בירושא**.
 הקצילה מונחת על היסוד והרעוה למטה: **בכיסתא חלסה**. בתוך תיקן היו ותלה התיק: **שגיסא**. ריט"י צלעו פעמים שאדם מוציא
 מגופו לפיו נפיתה מתוך שזבנו וריחה כריח המאכל שאלל: **פיקס**. בלע"ז צלעו חין מלקוחיו פותח להוציא רוח הפה מלא כאדם
 שרולה לישן או שעמד משניה: **ונתעטש**. שטרטור"ר בלעז יוש שדורשים גיהק טוריקין גו הקיס שטרילי"ר פיהק פיו הקיס: **ורק**. ע"ז קרקע:

בשאלות פ'
 באימה רב
 פ"ה

[שבת ד' ביאה]
 כ"ב ק"ל
 ע"ג עד.
 פטריין י"א.

[כתובות ס'
 מנחה כ"ג
 כבודות לה]

חלה פ"ב
 משה ג

[קדושין פ"ה]

[חולין נח'
 פירוש יב"ר
 ביאור ע"ט]

שבת סד:

[קדושין פ"ה]

[פסחים נד'
 חולין קלד']

[ע"ז כ"ח כ"ח]
 פ"י ע"ה פ"י
 על דברי רש"י
 הלל]

[שבת קמח. פסחים נח.
 חולין נח:]

רב נסים גאון
 מסייעא ליה לרב הונא
 דאמר רב הונא
 עגבות אין בהן משום
 ערוה. הא מילתא
 מיפרשא ב"ב ד' דמס'
 חלה בנס' דבני מערבא
 (הלכה א') תראה אסרה
 עגבות אין בהם משום
 ערוה תראה דאיתמר
 לברכה אבל לחבים אפי'
 כל שרצא אסור להביט
 בתורה דתני המסתכל
 בעקבה של אשה
 כמסתכל בבית הרחם
 המסתכל בבית הרחם
 כאלו בא עליה :
 והאמר רב ששת למה
 מנה הכתוב
 תכשיטין שבחוץ עם
 תכשיטין שבפנים.
 מפרשי' לה בס' שבת
 כ"ב במה אשת (ד' סד)
 תיקב את קרבן ה' אמר
 ר' אלעזר ענין זה דפוס
 של דדין כוסו זה דפוס
 של בית הרחם אמר ליה
 רבא אסור מקרא לא
 שמעת מיניה כוסו כאן
 מקום ומה דתני כבד
 הוביר

Torah-Box.com
 diffusion du judaïsme aux francophones